

דף כה.

עין משפט א.

אה"ע סימן קנ פעיף ג

ג. ד. כל גט שהוא בטל מן התורה, אם בעלה כהן לא נאסרה עליו משום גרושה, חוץ מהמגרש שאמר לה הרי את מגורשת ממני ואין את מותרת לכל העולם, שאע"פ שאין כאן גט כלל פסולה לכהונה גם אם ימות, ופסולה עליו אם הוא כהן ה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קלא פעיף ד

ד. ג. והוא הדין אם אמר לסופר כתוב לאיזו שתצא מפתח הבית תחילה, וגירש בו זו שיצאה מפתח הבית תחילה, הרי זו ספק מגורשת.

דף כה :

עין משפט ב.

אה"ע סימן לח פעיף ט

ט. י. אמר לה ע"מ שלא ימחה אבי ושמע ומיחה אינה מקודשת. אבל שתק ולא מיחה או שמת, הרי זו מקודשת ט. מת הבן ואח"כ שמע האב, מלמדין אותו למחות, כדי שלא תיפול לפני יבם י.

ה. ילפותא דגמ' בגיטין פ"ב ב', והוא הנקרא ריח הגט שפוסל לכהונה, ומדברי הרמב"ם והטור נראה שהוא פסול דרבנן וילפותא דגמ' אסמכתא הכי, אבל מדברי הרב המגיד והשלה"ג נר' דסב"ל שמדאורייתא הוא, ב"ש ס"ק ה'.

ט. במת מקודשת ודאי, אבל בשתק ולא מיחה ספק מקודשת, שמא ימחה, ואפי' נתרצה פעם אחת אולי ימחה ונתבטלו הקידושין, והמ"מ כתב דע"מ שלא ימחה שכתב הרמב"ם כולל ג"כ ע"מ שישתוק, ובשתיקה מיד נתקיים התנאי, ע"כ כתב שמע אחרי שמת הבן. עיין בח"מ.

י. רק בע"מ שלא ימחה אם מת הבן קודם ששמע האב מלמדין אותו למחות, אבל בע"מ שירצה אבי ומת הבן, אין מלמדין האב לומר שאינו רוצה דשמא אח"כ יגיד הן ויקלקלה, עיין בח"מ ס"ק י"ב ואין לה תקנה בע"מ שירצה אב כל זמן שחי האב, אלא בחליצה. כ"כ בח"מ.